

آموزه ای بهار

باز تازه گشته در چمن آوازه ای بهار
 باع و دریزم آرا شداز خمیازه ای بهار
 ابراگر شوید چهره بوستان در زمین
 قوس قزح در نیلگون دستیازه ای بهار
 قدسیان گویی پیغام شادی آورده اند
 لولیان شدند حاجب دروازه ای بهار
 آفتاب نوروز دیده بان چاک گل شده
 هر رگی از نقش قدرت شیرازه ای بهار
 از زمین تا آسمان آیت خلقت وجود
 فهم نما معانی از طبع تازه ای بهار
 بنفسه و پتوئی، شقایق تا نسترن
 سبزه و گل، زمردوفیروزه ای بهار
 سرو سهی چون قامت یارم شده رسا
 از گل گوشواره دارد آویزه ای بهار
 رنگهادر داین بساط ایدل عبرت آموز باش
 زردی ای پائیز آیتیست از غازه ای بهار
 گرذهن خالی سازم از فتنه و شک و ریا
 از جلوه ای حق است طبع پاکیزه ای بهار
 خرافات در عقاید گشته به تابو بدل
 نیست چشم بینا ، وابیند آموزه ای بهار
 خواندی "ربنا ما خلقت هذا باطل"

بحرمعانیست در باورم زاده ای بهار
فلسفه ای زندگانی دوریست از تسلسل
این رازرا دریاب فروغ از اندازه ای بهار
لندن : م.ش. فروغ
1394 حمل 4